

den Stilling, vi indtager i det islandske Spørgsmaal, fordi vi ikke har Afgørelsen i vor Haand. Den højtærede Statsminister beskylder os altsaa for Mangel paa Ansvarsfølelse, en Beskyldning, som vi maa tilbagevise. Den højtærede Statsminister siger, at jeg ikke har Lov til at insinuere, at nogen paa Island arbejder bevidst hen imod en Adskillelse. Anden Gang jeg havde Ordet, omtalte jeg, hvad Hr. Gisli Sveinson — tror jeg, det er — havde sagt i Anledning af Forbundssagen. Disse Citater kan dog ikke bestrides af den højtærede Statsminister og er et Bevis for, at Hr. Gisli Sveinson i alt Fald — og der er mange, som følger ham — ønsker og vil arbejde paa en endelig Skilsmisse fra Danmark.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og det ærede 10de Medlem for Hovedstaden (Borgbjerg) har udtalt, at de ikke betragter Lovforslaget som et Ultimatum, selv om i alt Fald det ærede Medlem fra Ringkøbing havde sine Betænkeligheder ved at ændre det. Efter disse Udtalelser vil det konservative Folkeparti, naar Tiden kommer, stille Forslag om en Udvalgsbehandling.

Statsministeren (Zahle): Det er ganske sikkert, at der er nogle paa Island, som arbejder mod ethvert Forbund med Danmark, men dette berettiger ikke til bestandig at søge hernede i Pressen og ved Taler at fastslaa, at det ikke nytter at gøre Island de og de Indrømmelser, for Island vil dog bestandig kræve mere. Det ærede Medlem og hans Parti kan selvfølgelig stille Ændringsforslag. Jeg vil ikke betragte ethvert Ændringsforslag fra det ærede Partis Side som en Intrige, men at stille et Ændringsforslag, som gik ud paa at sikre Færingerne alene — idet man udsøndrede dem som et særligt Samfund af den danske Stat og dermed allerede viste nogen færøsk Separatisme — en stedsvarende Ret til at fiske paa Islands Søterritorium, vilde jeg betragte som et rent og skært politisk Intrigespil og ikke alene det, men et Intrigespil, som hverken var forsvarligt fra det ene eller det andet Synspunkt.

Formanden: Det 6te Medlem for Københavns Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Axel Møller: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa den højtærede Statsministers forskellige Artigheder mod Profes-

sorer i Almindelighed, men det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa Statsministeren drager en bestemt Mand frem, fortjener en Paatale og en alvorlig Paatale. Om Ministeren end ikke nævner ham ved Navn, er dog alle klare over, hvem han mener, og det er et Angreb af den Natur, at det ikke bør kunne rettes her mod en Mand, som er afskaaret fra at forsvare sig. Det var unødvendige Personligheder, der kom frem, naar den højtærede Minister talte om tomhjernede Professorer o. s. v. og saa lige i Forbindelse dermed — jeg ved ikke, om det ogsaa sigtede til mig — taler om den Mand, vi alle kender. Den højtærede Statsminister skulde ikke være den, der gik i Spidsen med Personligheder. (*Statsministeren:* Det er Dem, der giver det en bestemt Adresse). Nej, undskyld, jeg tror ikke, noget af Tingets Medlemmer er i Tvivl om, hvem Hr. Statsministeren sigtede til. Den Mand er til Stede her som Tilhører og er trunget til at sidde og høre paa den Slags Udtalelser uden at kunne forsvare sig; derfor vil jeg tillade mig paa mine egne Vegne, og jeg tror paa mange Medlemmers Vegne at protestere mod den Maade at føre Diskussionen paa. Den synes jeg ikke er Statsministeren værdig.

I Forbindelse hermed rettede den højtærede Statsminister den reelle Anklage overfor den samme Mand, at han skulde staa i Forbindelse med yderliggaaende Islændere. Jeg personlig kender ikke noget til Professor Berlins islandske Forbindelser, men det er meddelt mig af en Mand, der har det direkte fra Professor Berlin, at Professor Berlin erklærer, at han ikke har Spor af Forbindelse med yderliggaaende Islændere. Det er altsaa en reelt urigtig Beskyldning, den højtærede Minister fremsætter.

Til det ærede 10de Medlem for Hovedstaden (Borgbjerg), der lod til at nære lige saa stor Beundring for Bismarck som Foragt for Professorer, og som talte om, at det konservative Folkeparti vistnok nu fortrød sin Holdning, vil jeg sige, at selv om man indtager den ansete Stilling, som det ærede 10de Medlem for Hovedstaden indtager i forskellige Retninger, skulde han dog ikke vove sig ud paa Glat is her ved at komme ind paa de Emner, for naar vi taler om, hvem der har Grund til at fortryde sin Holdning ved tidligere Lejligheder, tror jeg, det ærede Medlem maa regnes til dem.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Suverænitetsudvalgets Betænkning, som vi jo nu